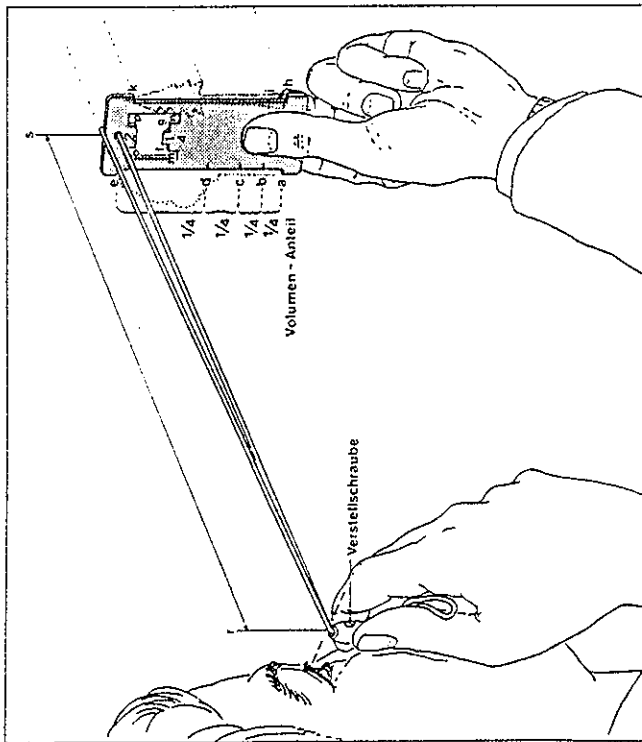

A DENDROMÉTER II használati útmutatója.

Institut für Forsteinrichtung und Ertragskunde der Universität Göttingen. (A Göttingeni Egyetem Erdőrendezési és Faterméstani Tanszéke).

A DENDROMÉTER a következő célcikra használható :

1. Magassábecslés :

A DENDROMÉTER a szemtől, festes szalaggal, tetszőszerinti távolságra tartjuk és megélelőzzük a fát. Ezután addig változtatjuk az eszköz szentéli távolságát, amíg a távolságunkat a fától, amíg a "k" és "h" pontok a fa csúcsával és a tövével fedésbe nem kerülnek. A "hi" rész és az egész "hk" közötti viszony 1:10. Az "i" jelzésen keresztül a fán megcélzott pont magassága a faramagasság 1/10-e. Ezt a magasságot mérjük és azután 10-el szorozzuk.

2. Körlevegőhatározás (a BITTERLICH féle számszámláló mintavétel elvének megfelelően)

Ha egy álláspontból, egy meghatározott vízszintes szöglet be-tartva, teljes kört írunk le és így számításhoz veszünk minden olyan törzset, amelynek a mellmagasságát átmerője nagycikknak látszik az irányzati szög nyílásánál, úgy a körlevegőszeg a szög és a számlált fák függvénye. Ha a DENDROMÉTER az "r" szentől 50 cm távolságban függőlegesen tartjuk, (50 cm szalaghossz = a szem pupillája és a laposka közötti "fs" távolság) úgy az "fg" szélességei egy szöveget képeznek, melynél minden számlált fa 1 m² körlevegőnek felel meg (1-es számlálósáv).

Ha a fákat az "cp" vagy az "mn" szélességen keresztül célozzuk, akkor a 2-es vagy a 4-es számlálósávot használjuk. Az eredményt a megfelelő faktoral (2 vagy 4) szorozzuk és vég-eredményül a körlevegőszeg területét kapjuk.

Lejtős terepen végzett számszámláló mintavétel esetén a mért körlevegőszeg a DENDROMÉTEREN lévő táblázatból leolvasható, a maximális lejtésnek megfelelő k korrekurfaktoral (k=1,005 a) szorozzuk.

Külső behatások - mint például a nedvesség - következményeként megváltozhat a szalag hossza. Ezért célszerű az időnként el-lenőrizni és az "r" beállítócsavar segítségével beállítani.

Felvetés: Az eszköz általános használatbavétele előtt ajánlatos az ezzel dolgozó önvizsgálata a határtörzsek mérése és annak a megállapítása alapján, hogy a mért fák beszámíthatóak e vagy nem. A mellmagassági átmérő (m) és az állásponttól a fa tengelyéig mért távolság (m) viszonya az 1-es számlálósávnál >1:50, a 2-esnél >1:35 és 4-esnél >1:25 legyen.

2. **Részlegfátömbbecslés** az egyes fák érték meghatározásához : Az eljárás megfelel a magasságméréseinek. A három felzessel "b, c, d" az "a" és "e" közé beillesztett fát négy egyenlő sa-tómege részre osztjuk.

4. **Élőfakészletbecslés** alakmagassági tarifa alapján (v. LAER, SPEIDEL 1959) :

A faállomány átlagos magasságának (hm) a meghatározása után a DENDROMÉTER táblázatból leolvasható a négy főfajtának (*) meg-felülő alakmagasság. Ezután kiszámítható az 1 ha-ra vonatkozó élőfakészlet, kéreggel, m³-ben az állomány mért körlevegőszegé-nek a felhasználásával a V = G.F.H képlettel.

Irodalom :

- BITTERLICH, W. C. : Die Winkelzählprobe. Forstwissenschaftliches Zentralblatt 1952, 215-225 old.
 FRÄMER, H. és AKCA, A. : Leitfaden für Dendrometrie und Bestandesinventur. J.D.Sauerländer's Verlag, Frankfurt/M., 2. Auflage
 LAER, W.von és SPEIDEL, G. : Forsteinrichtung - Leitsätze und Zahlengrundlagen. In: Grundlagen der Forstwirtschaft (Hrsg. R. MÜLLER), Hannover 1959, 57. old.
 SPEIDEL, G. : Die Wertklasse als Gütemaßstab in der Forsteinrichtung. Forstarchiv, 26.évf., 1955, 217-224 old.
 FRÄMER, H. : Nutzungsplanung in der Forsteinrichtung. J.D.Sauerländer's Verlag, Frankfurt/M. 1952

(*) Ei = Eiche (Tölgyek); Quercus robur, Quercus petraea)

Bu = Buche (Bükk); Fagus sylvatica)

Pi = Fichte (Lúccfenyő); Picea abies)

Ki = Kiefer (Erdeifenyő); Pinus sylvestris)